

[Gert Petersen.]

at der er frihed for propaganda af forskellige former for eller imod. Der er også frihed for mange former for pjank. Det er ikke kriteriet, om en regering kan lide en eller anden begivenhed; kriteriet er, om denne begivenhed er i overensstemmelse med lovligheden i det pågældende land.

Hvis vi ser på Russelltribunalet, ja, så kan man naturligvis godt anlægge den betragtning, at det ud fra en statsræson kan være klogt eller mindre klogt, måske slet ikke klogt, at give husly for Russelltribunalet. Men statsræson er i almindelighed ikke noget, som kan diktere, og som får lov til at diktere begivenheder og udfoldelser herhjemme i vores del af verden, og det forekommer yderst beklageligt, at det synes at være tilfældet denne gang, hvor det drejer sig om Russelltribunalet.

Den svenske kommunikationsminister, hr. Olof Palme, har taget en stilling til Russelltribunalet, som nok kan vække til eftertanke. Det vil være kendt, at den svenske regering udtrykte sig meget negativt, da den erfarede, at Russelltribunalet havde i sinde at holde møde i Stockholm; men det fik ikke den svenske regering til med legale midler — eller med andre midler i øvrigt — at nægte Russelltribunalet adgang til Stockholm. Senere har kommunikationsminister Olof Palme, fremtrædende svensk socialdemokrat, forklaret, hvorfor den svenske regering ikke drog denne konsekvens af sin i øvrigt negative holdning, en holdning, som vistnok var lidt mindre negativ, da tribunalet sluttede, da det viste sig, at flere af de rygter om dets forudindtaget, der var løbet forud for det, ikke kunne bekræftes.

Jeg citerer fra det svenske dagblad Arbetet den 30. maj 1967, hvor man i en leder knytter nogle kommentarer til udtalelser af Olof Palme på et møde i Genève, hvor han blev interviewet af et amerikansk radioselskab, National Broadcasting Corporation. Hans udtalelser blev sendt videre til USA. Citatet lyder:

„Olof Palme forsvarede, at Russelltribunalet holdtes i Stockholm, med det selvindlysende, men i USA næppe særlig skattede argument, at vi har fuldstændig ytringsfrihed i dette land.“

— det er altså Sverige, der er tale om —
„hr. Palme tilføjede, at vi er stolte over dette. Er det ikke sådanne idealer, USA kæmper for i Vietnam? Hvis ikke, så har striden da slet ingen mening. I Sovjetunionen eksisterer denne ytringsfrihed ikke. Desto sørgeligere er det, at amerikanerne anstiller sig kritiske, når vi anvender den“,

altså ytringsfriheden.

Jeg synes, at dette citat i og for sig taler for sig selv; jeg beklager, at det ikke er den grundbetragtning, den danske regering har brugt som basis for sin holdning, da den tog stilling, og jeg vil i hvert fald håbe, at man vil tage afgørelsen op til fornyet overvejelse.

Det er helt klart, at den danske regering ikke har sympati for Russelldomstolen; jeg forventer ikke, jeg forlanger ikke, at den skal udtale sympati; jeg synes, det er i sin orden, at man siger, at man ikke kan lide den slags ting. Men jeg synes ikke, det er i sin orden, at man deraf drager den konklusion, at så må noget sådant, som ud fra alle synspunkter må være legitimt og lovligt, ikke have lov til at finde sted herhjemme, og det vil man med alle legale midler søge at hindre, formodentlig med henblik på at hindre indrejse af personer udefra. Jeg håber, at man klart vil ændre den sidste del af denne beslutning, sådan at Russelltribunalet, uanset at den danske regering ikke bryder sig om det og også siger, at den ikke bryder sig om det, kan finde sted herhjemme.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 19¹⁵.

Mødet udsat kl. 18².

Mødet genoptaget kl. 19¹⁵.

Forhandlingen genoptoges.

Stats- og udenrigsministeren (J. O. Krag): Jeg skal begynde med nogle bemærkninger til ordførerne og derefter gøre nogle mere